

*Հայր Բ. Կոնստանդին
Պատրիարքական Կաթողիկոս
Եզր: Գ. Բրաունսթեյն*

ՏԻՆՉԵՐԿԱՆ ԱՊՈԲԲԸ

28

(“ԼԵՐԱՆ ԲԵՐՈՉ”ԷՆ)

ԵՐԺԿԱՆԵՆԵՅ

ՅԻՍՈՒՄ ՆԱԶՈՒՐԵՅԻ

ԲԵԳԵՒՈՐ ԱՐԺԵՐՈՒ

ԸՆԴՈՐԻՆԱԿԵՑ ԵՒ ԸՆԴԱՅԵՆԵՑ

Գ. Ե. Ժ.

ՍՏԱՄՊՈՒԼ

1926

ԺԻՆՁԵՐԱԿԱՆ ԱՊՕԹՐԸ

(«ԼԵՐԱՆ ՔԱՐՈՋ»ԷՆ)

«Ա՛յսպէս աղօթեցիք», կ'ըսէր օր մը Յիսուս իր աշակերտներուն.—

Ա

1. Հա՛յր մեր, որ յերկինս ես.

«Ո՛վ մեր երկնաբնակ Հայրը.

2. Սուրբ եղիցի անուն քո:

Թող սրբազործուի՝ Քու անունդ:

3. Եկեացէ արքայութիւն քո:

Քու թագաւորութիւնդ թող գայ:

4. Եղիցին կամք քո, որպէս յերկինս՝ ե՛ւ յերկրի:

Թող քու կամքդ կատարուի, ինչպէս երկնքի մէջ՝
նոյնպէս երկրի վրայ:

5. Զհաց մեր հանապազօրդ՝ տո՛ւր մեզ այսօր:

Մեր ամենօրեայ հացը այսօ՛ր ալ մեզի տուր:

6. Թող մեզ զպարտիս մեր, որպէս եւ մեք
թողումք՝ մերոց պարտապանաց:

Ներէ մեզի մեր պարտադանցութիւնները, ինչպէս մենք
ալ կը ներենք մեր դէմ յանցապարտ գտնուողներուն:

7. Եւ մի տանի՛ր զմեզ ի փորձութիւն,
այլ փրկեա՛ զմեզ ի չարէն:

Մեզի հետ եղի՛ր. որ փորձութեան մէջ չիյնանք
ու զերծ մնանք չարէն:

ԼԵՐԱՆ ՔԱՐՈՁԸ

Բ

Այսպէս աղօթեցին դարեր շարունակ քրիստոնեայ
շրթներ, մերթ հաւատաւորի սրտագին ու ջերմեռանդն շեշ-
տերով, մերթ տարակուսողի տարտամ թոթովանքներով,
մերթ ճշմարտախոյզ մաքուր հոգիի մը հզօր ներթափան-
ցումով այդ Աղօթքի աստուածային խորհուրդին՝ ուր մարդ-
կային կեանքը կը գտնէ վճիտ ու անսպառ ակնադրիւրը իր
բարձրագոյն ճշմարտութիւններուն, եւ մերթ ցամքած սրտի

մը ծոյլ ու մեղկ յօրանջումներով՝ որոնք անատակ կը դարձնեն միտքը՝ թօթափելու հին ու նոր տգիտութեան, հին ու նոր նախապաշարումներու բիրտ կեղեւանքները եւ յայտ յանդիման տեսնելու տիեզերական գեղեցկութիւնները հրաշակերտող թաքուն մեծ Լոյսը իր անստուեր հառագայթումին մէջ:

Այսպէս պէտք է աղօթէ ամբողջ մարդկութիւնն անխրտիր, եթէ կը ցանկայ— եւ ո՛վ պիտի չցանկար— տեսնել երջանկաւէտ թագաւորութեան մը հիմնարկութիւնը Սիրով ու Բանականութեամբ բաբախող Սիրտերու սերտ ու անբաժան միութեան մէջ:

Այսպէս պէտք է աղօթենք մենք բոլորս՝ որ կարօտը կը քաշենք, «անմռունչ հեծութիւններով» կամ «ըղծածայն հենճերումներով» յաւիտենական գոլտը Քնարի մը եւ անկաշառ Կշիռի մը:

Այս անհար գրիչը, իր հաւատքի եւ կոչումի ներշնչած համարձակութեամբը, կը փորձէ զինք լսող «խոնարհ հոգի»ներուն տալ փոքրիկ մէկ ընդլայնումը այդ տիեզերական աղօթքին՝ (աւելին վերապահելով պատեհագոյն առիթի մը) որ սկիզբն ու վախճանն է մեր կեանքի երկինքը լուսակերտող Աստուծոյ արեգակին, խորհրդագեղ կնիքը մեր ծնունդին ու մահուան: Աստուածային Համերգն է այն, ա՛յնքան պարզ ու վսեմ, ուր կը խտանան եւ իրենց ճշմարիտ իմաստը կ'առնեն տիեզերքի բոլո՛ր բոլո՛ր մեներգները:

Խառնե՛նք, ուրեմն, մենք ալ մերինները Անոր հետ. պայմանով որ արիութիւնն ու իմաստութիւնն ունենանք նախապէս ներդաշնակաւորելու բոլոր յատակ ու հնչեղ թրթրութեանները մեր սրտին, մտքին ու մարմինին, մեր հոգեկան ու ֆիզիքական տաճարի շքեղ կառուցուածքին՝ որուն վրայ «մեր երկնաւոր Հայրը» իր անեղծ ու կենդանի դրոշմն է դրեր:

Ահա՛ այդ ընդլայնումը:

ԸՆԴԼԵՅՆՈՒՄ

1. Ո՛վ մեր Հայրը. հայրը՝ աստուածային սիրովդ եղբայրակցած և Քեզ որդիացած բովանդակ մարդկութեան. Դուն՝ որ մեր մաքի հասողութիւնը գմբեթաւորող անհասերկնքին չափ բարձր ես, անհուն ու վսեմ Քու էութեամբդ և ստեղծագործեր ես Տիեզերքն իր անսպաւակ լրութեամբը, իր հրաշալի խորհուրդներովն ու յայտնութիւններովը.

2. Թող յիշատակովդ օծուած ու ներկայութեամբդ լուսազարդուած մեր սրտերու խորերէն բխող օրհնութիւններով՝ սրբաբանուի՛ Քու վեհ անունդ, որպէս զի Քու Խօսքիդ, — Բարիին, Ճշմարտին և Գեղեցկին, — եռաւիռքեկական բարձր ու մաքուր յարացոյցին (idéa), — ներշնչումովը սրբուինք և՛ մենք:

3. Թող արդարութեան և ճշմարտութեան վրայ հիմնուած Թագաւորութիւնդ, պտղաբեր խաղաղութեամբ և անխառն երջանկութեամբ աստիճանաբար կատարելագործելի, ներուժութեամբ և արտածաւալումով իրականանայ վեր վեջ ու վեր միջոցով:

4. Քու արարչագործ կամքդ, տիեզերքը անվրիպելիօրէն ղեկավարող մեծ ու անյեղլի Օրէնքին մէջ յայտնուած, Թող յայտնուի նա՛և Քու գործդ նմանատպելու և յաւերժացնելու հետամտող մեր կամքին՝ մեր իմացական, բարոյական և ֆիզիքական լաւագոյն ընդունակութիւններու ամբողջական ու ներդաշնակ միութեանը մէջ, աննիւթական պատկերիդ կնիքովը դրոշմուած մեր նկարագրին մէջ,

մարդկութիւնը ընկերային տիպար և Քու համայնախնամ շունչովդ կենսաւէտուած կարգուսարքով մ'օժտելու համար՝ մեր ի սպաս դրած բոլորանուէր և այլասիրական գործունէութեան մէջ :

5. Մեր ֆիզիքական գոյութիւնը, մեր գերազանց Յարացոյցի հետապնդութիւնը հնարաւորող Վիշոցը, երաշխաւորող անհրաժեշտ պայմանները լրացնելու համար՝ գործօն կեանքով մը թող մշտանորոգուին գերագոյն Սկիզբէդ բխած և բնութեան միջոցով մեզի տրուած մեր բնական ոյժերը՝ որոնցմով պիտի կարենանք կատարել նաև մեր բարոյական բոլոր պարտականութիւնները :

6. Երբ մենք մեր իրաւունքներուն մէջ զեղծանինք և մեր պարտականութիւններուն մէջ զանցառու գտնուինք, անգիտակցաբար կամ որոշ գիտաւորութեամբ, — ինչ որ մեր անկատարութեան հետեւանք՝ խիստ հաւանական մէկ պատահականութիւնն է, — Դու, մեր խղճի հղօր մէկ ցնցումովն ու ինքնանդրադարձումովը ցոյց տուր թէ ներած ես մեզի մեր ակամայ կամ կամայ այդ մեղանշումը, պարտազանցութիւնը : Ներողամտութեան նոյն ոգիով ներշնչուիլ ու վերաբերուիլ մարդկային ընկերութեան օրինազանց անդամներուն՝ մեր եղբայրներուն հանդէպ, ջանալով ամէն կարելի միջոցներով ազատել զանոնք բարոյական գայթակմաներէ և անկումներէ, մեր նուիրական ու հրամայական պարտականութիւնը կը նկատենք և՛ մենք :

7. Հովանաւորէ՛ զմեզ, չսայթաքելու համար մեր ընկերային-բարոյական կեանքի շաւիղին մէջ, հայրախնամ տեսչութեանդ զօրութեամբ՝ որ ներկայ է մեր բնականութեան, ճշմարտութիւնը չափող և քնտրող մեր իմացական կարողու-

թեան, իմաստութեան, հանճարի և գիտութեան լոյսովդ
ջահաւորուած մեր մտքին մէջ. այսպէս՝ թոյլ տալով որ
մենք Քեզմով կարողանանք սանձահարել նաև Բարիին դէմ
ընդվզող մեր բնազդական բոլոր յոռի հակամիտութիւնները,
ջնջել ընկերային աններդաշնակ իրաւակարգի մը անխուսա-
փելի արդիւնքը եղող դարաւոր այդ ժառանգութիւնները:

*
* *

Ասիկա աղօթքն է այն բիւրեղացած հոգիներուն՝ որոնք,
զերծ անձնամատոյց կրաւորականութեան մը մոլորանքէն,
Աստուծոյ հետ իրենց սրտագին խօսակցութեան մէջ կը
գտնեն ինքնաթելադրութեան ստեղծագործ մեծ զօրութիւնը
եւ դէպ ի գործ մղող անսպառ կորովը:

Չէ՞ որ անհրաժեշտ է

«ԱՅՍՏԵՂ ԳՈՐԾԵԼ ԳՈՐԾՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ»

որպէսզի

«ԱՅՆՏԵՂ ՀԱՆԳՉԻՆՔ ՀԵՏ ԱՍՏՈՒԾՈՅ» (Շնորհալի):

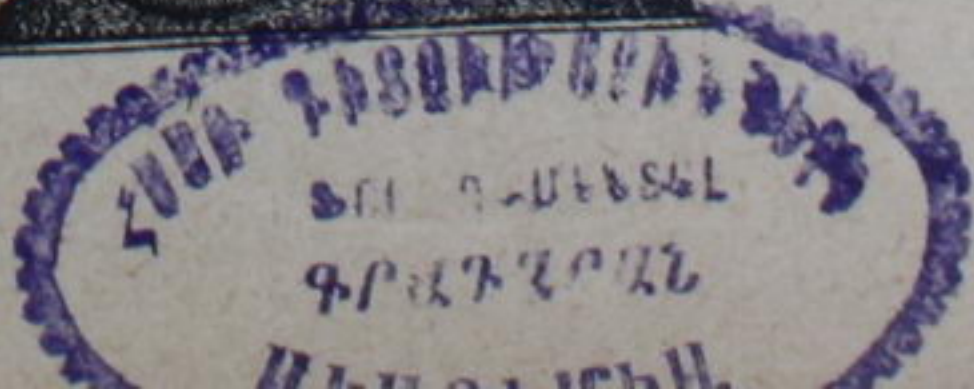
Բոլորիդ համար արտակալ աղօթող

ԳԱՐԵԳԻՆ ԵՊԻՍԿՈՊՈՍ

Տրապիզոնի

25 Մարտ 1926 Ղաղաթիա

Ս. Լոռասաւորիչ եկեղեցի

A 31580

~~104.~~

31580

158
50

ԳԱԱ Հիմնարար Գիտ. Գրադ.

220031580

Aⁿ
31580

